

پیشگیری از Saddle Nose در جریان عمل سپتوپلاستی و بررسی شش ساله نتایج آن

*A NEW TECHNIQUE - DURING SEPTOPLASTY - WHICH PREVENTS
SADDLE NOSE, AND THE RESULTS OF A 6-YEAR EVALUATION*

M.A.RAESSI M.D

ASSISTANT PROFESSOR OF OTORHINOLARYNGOLOGY,
BAGHIYATALLAH UNIVERSITY OF MEDICAL SCIENCES, TEHRAN, IRAN

SUMMARY

INTRODUCTION & Aims: During septoplasty, when deviation is severe, specially in the posterior part of the septum, we have to separate septal cartilage from the perpendicular plate the ethmoid bone, and resect deviated parts of the preperpendicular plate; thus there is the danger of septal instability, quite possibly.

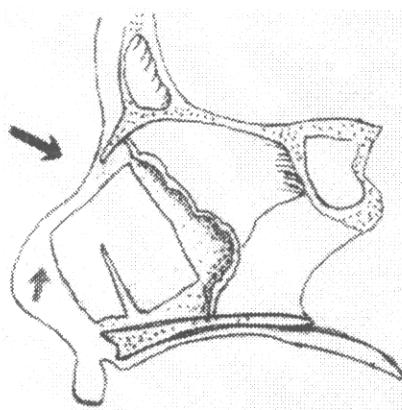
Materials & Methods: During the 6 years. from 1996 to 2002 all patients operated for septoplasty were given special attention for this problem during the operation, when there was a possibility for Saddle Nose occurrence This Technique was used in 23 cases.

Results & Conclusion: From the 23 patients mentioned above, 21 cases, had no problems, and they were saved from saddle Nose. Two patients had septal abscess after a month.

one of them was in another city and the abscess was drained and curettaged by another surgeon sutling in dislocated. For the second patient, only drainage was done with Penrose drain insertion, and the patient was managed and controlled, It ended without any complications.

There was only one failure, from a total of 23 cases.

Key words: Saddle Nose, Septoplasty, Septorhinoplasty.

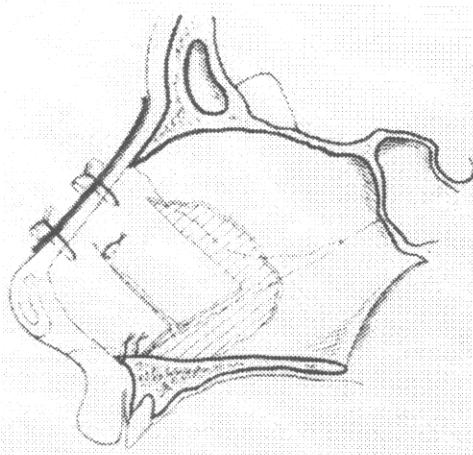
شکل ۳

در این موارد گاهی مشاهده می‌شود که غضروف سپتوم بدون اتكا شده و Float می‌گردد که اگر به آن توجه نکنیم، منجر به خواهد شد (شکل ۳).

Review of literature

به منظور یافتن راه حل جهت پیشگیری از به وجود آمدن Saddle Nose یکی از کمپلیکاسیونهای خطرناکی است که به دنبال عمل سپتوپلاستی و یا سپتورینوپلاستی ممکن است بوجود آید. عامل مسبب آن از دست رفتن ارتفاع سپتوم بینی (اکثراً در ناحیه غضروفی) می‌باشد (شکل ۱).

۱. کتاب Head and Neck Surgery , H.H. Naumann, Volume 1, 1980 برای حل این مشکل پیشنهاد کرده است که: به وسیله دو عدد تراکشن سوچور که از روی پوست dorsum به داخل بینی عبور می‌شود و از قسمت فوقانی غضروف سپتوم نیز عبور می‌کند؛ غضروف سپتوم به طرف dorsum کشیده می‌شود. با گذاشتن یک شیلد فلزی روی بینی و سوراخ کردن آن، دو عدد تراکشن سوچور فوق الذکر، روی شیلد فلزی، fix می‌گردد. همچنین جهت ثبیت بیشتر غضروف، از یک عدد سوچور کمکی در ناحیه maxillary crest نیز استفاده می‌شود (شکل‌های ۴ و ۵).

شکل ۴

عنوان مقاله:

پیشگیری از Saddle Nose در جریان عمل سپتوپلاستی و

بررسی شش ساله نتایج آن

نویسنده:

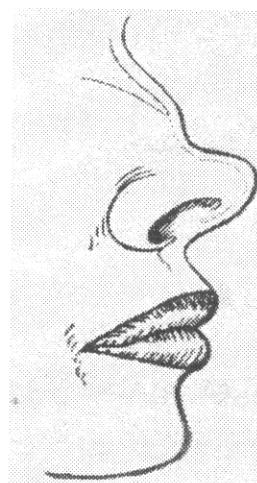
دکتر محمد علی رئیسی

استادیار دانشگاه علوم پزشکی بقیه... الاعظم «عج»

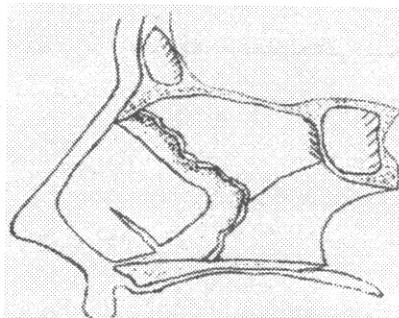
مقدمه و هدف

Saddle Nose یکی از کمپلیکاسیونهای خطرناکی است که به دنبال عمل سپتوپلاستی و یا سپتورینوپلاستی ممکن است بوجود آید. عامل مسبب آن از دست رفتن ارتفاع سپتوم بینی (اکثراً در ناحیه غضروفی) می‌باشد (شکل ۱).

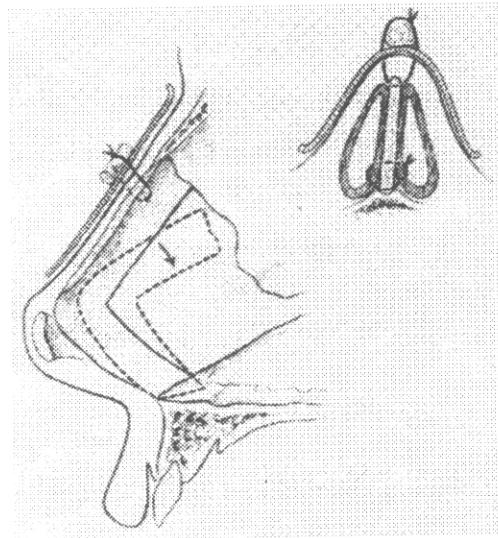
در جریان عمل سپتوپلاستی هرگاه انحراف سپتوم بینی خیلی شدید بوده و این انحراف، به خصوص اگر در قسمت خلفی آن باشد، برای اصلاح آن ناچاریم غضروف سپتوم را از استخوان Perpendicular Plate of Ethmoid جدا کنیم و قسمتهای منحرف شده استخوان Perpendicular Plate را خارج کنیم (شکل ۲).

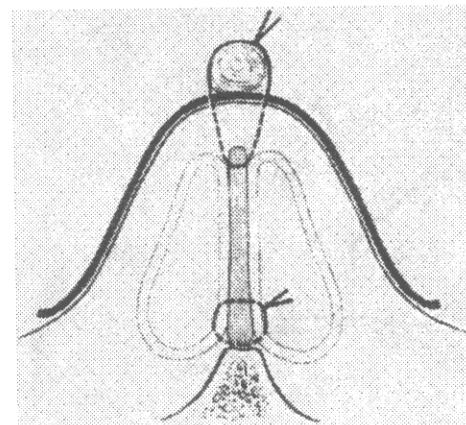
شکل ۱

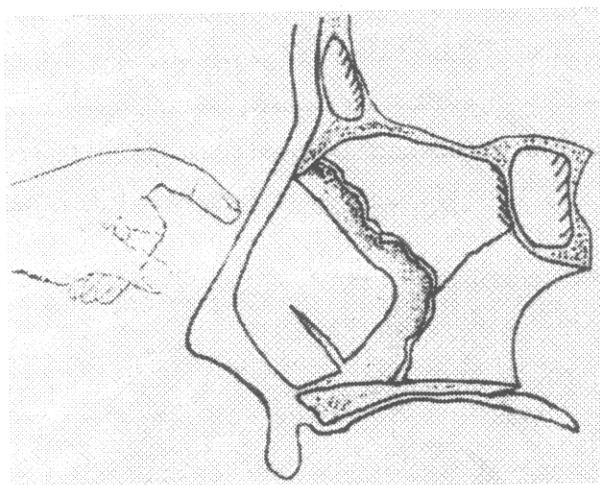
شکل ۲

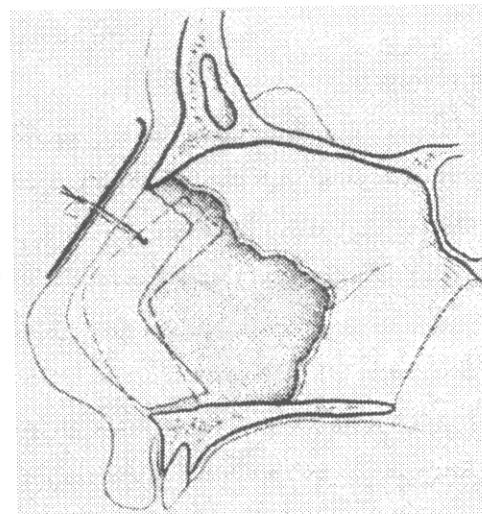
شکل ۷

شکل ۵

شکل ۸

شکل ۶

۲. در کتاب Otolaryngology Head & Neck Surgery, Charles W. Cummings, Volume Two 1998.

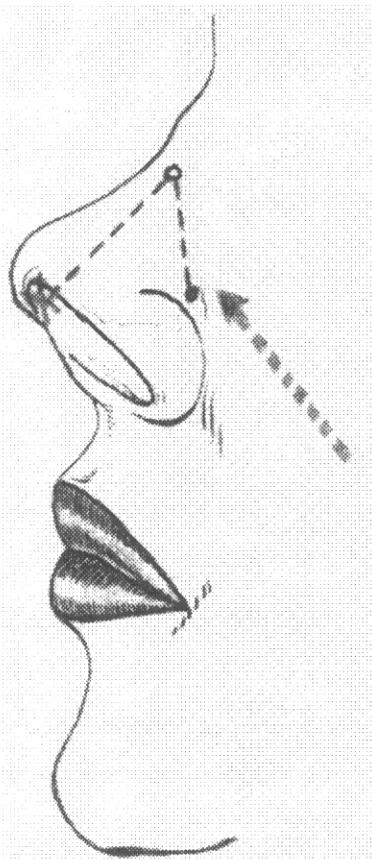
در مبحث Special Rhinoplasty Techniques به مشکل فوق الذکر اشاره کرده و همان تکنیک کتاب Naumann را توضیح داده است. (شکل ۷).

مواد و روشها

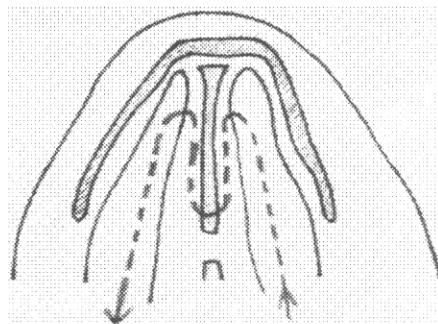
در طی سالهای ۱۹۷۵-۱۹۸۰ تمام ۶۵۰ بیماری که توسط این جانب تحت عمل سپتوپلاستی قرار گرفتند، حین عمل، از نظر مورد فوق الذکر تحت دقت و بررسی قرار گرفتند (شکل ۸) و مواردی که احتمال بروز وجود داشت تکنیک پیشنهادی این جانب برای آنها انجام شد. در این مدت ۲۳ بیمار که احتمال بروز Saddle Nose در آنها وجود داشت تحت عمل جراحی با این تکنیک قرار گرفتند.

روش انجام این تکنیک بدین قرار است

نخ ویکریل ۰/۲ انتخاب کرده و سوزن آن را (به عنوان مثال در حفره چپ بینی) از قسمت فوقانی خلفی فلاپ موکرپریکوندریوم سپتوم از سطح مخاطی آن وارد کرده و از سطح پریکوندریوم آن خارج می‌کنیم سپس سوزن را از سمت چپ قسمت تحتانی (نیمه قدامی) قطعه غضروف رها شده عبور داده و از سمت راست آن خارج می‌کنیم (شکل ۹). سپس سوزن را در قسمت فوقانی خلفی موکرپریکوندریوم طرف راست سپتوم، از سطح پریکوندریوم آن وارد کرده و از سطح مخاطی آن خارج می‌کنیم.

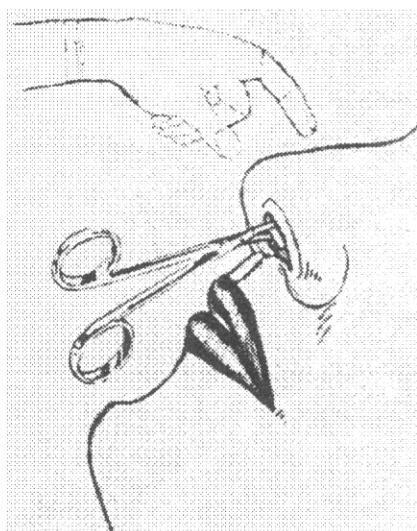

شکل ۱۲

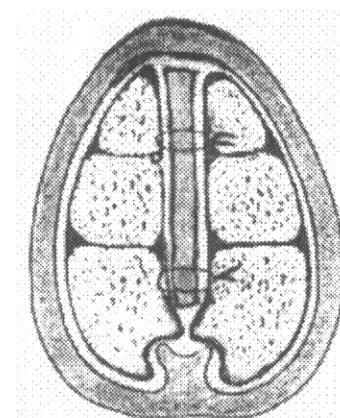
شکل ۹

سپس شوزن را از طرف راست کلوملا در ناحیه فوقانی (مجاور Nasal tip) وارد کرده و از طرف چپ کلوملا خارج می‌کنیم. حال قطعه غضروف رها شده را با موسکیتو گرفته و به طرف سطح زبرین Dorsum هدایت می‌کنیم و نگه می‌داریم و بالمس انگشت سبابه، مطمئن می‌شویم که در ناحیه dorsum انکامناسبی ایجاد شده است (شکل ۱۰).

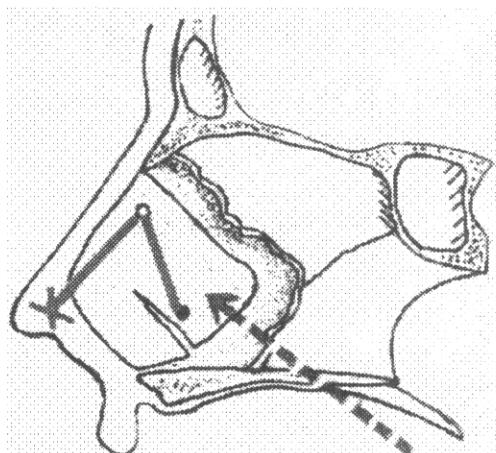
شکل ۱۰

سپس برای استحکام بیشتر، می‌توان دو عدد بخیه کمکی ترانس سپتال (Stabilizing sutures) در محل استقرار جدید غضروف، بزنیم و سپس محل انسزیون کیلیان یا همی ترانسفیکس (Transfixion) را سوچور کرده و حفرات بینی را تامپون می‌گذاریم (شکل ۱۳).

شکل ۱۳

در این حالت دو سرتخ را (در سمت چپ، کلوملا) محکم گره می‌زنیم (شکل‌های ۱۱ و ۱۲).

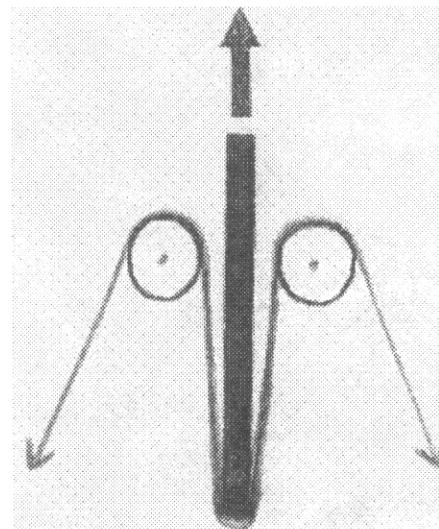
شکل ۱۱
www.SID.ir

مزایای این تکنیک در مقایسه با تکنیکهای قبلی:

۱. سهولت در انجام آن
۲. صرفه‌جویی در وقت
۳. صرفه‌جویی در هزینه و وسائل مصرفی
۴. راحت‌بودن بیمار و نداشتن وسیله اضافی روی صورت
۵. عدم تروما به پوست ناحیه dorsum در اثر عبور نخ و...

یافته‌ها و نتیجه‌گیری

۲۳ مورد فوق الذکر، بعد از عمل جراحی، هر هفته به طور سریال تا یک ماه و سپس ماهانه تا ۳ ماه و سپس هر ۳ ماه تا یک سال مورد معاینه قرار گرفتند و از نظر عوارض کلی به خصوص استحکام ناحیه dorsum بررسی شدند. ۲۱ مورد عارضه‌ای در این مدت نداشتن و از خطر مخصوص ماندند. دو مورد دیگر تقریباً یک ماه پس از عمل، دچار آبسه سپتوم شدند. یکی از این دونفر در شهرستان، تحت عمل تخلیه آبسه و کورتاژ قرار گرفت و ناچار غضروف جابه‌جا شد. برای مورد دوم فقط آبسه درناز شد و درن گذاشته شد و تحت نظر قرار گرفت و بدون هیچ عارضه‌ای مسئله خاتمه یافت. در مجموع از ۲۳ مورد، فقط یک مورد عدم موفقیت (Failure) وجود داشت.

شکل ۱۴

دو الی چهار هفته بعد، می‌توان بخیه‌ها را کشید.

اصول مکانیکی یا مکانیسم این تکنیک

۱. قرقره‌های مرکب (تقسیم نیرو) (شکل ۱۴)
۲. نیروهای مرکب (فشار از چند جهت) (شکلهای ۱۱ و ۱۲)
۳. نقطه اتکا مرکب

خلاصه

در جریان عمل سپتوپلاستی، هرگاه انحراف سپتوم بینی خیلی شدید بوده و این انحراف به خصوص اگر در قسمت خلفی آن باشد، برای اصلاح آن ناچار به غضروف سپتوم را از استخوان، Perpendicular Plate of Ethmoid جدا کنیم و قسمتهای منحرف شده استخوان را خارج کنیم. در این موارد گاهی مشاهده می‌شود که غضروف سپتوم بدون اتکا شده وFloat می‌گردد که اگر به آن توجه نکنیم، منجر به Sasddle Nose خواهد شد. در طی سالهای ۷۵-۸۰ تمام بیمارانی که توسط این جانب تحت عمل سپتوپلاستی قرار گرفتند، حين عمل از نظر مشکل فوق الذکر، تحت دقت و بررسی قرار گرفتند و مواردی که احتمال بروز Saddle Nose وجود داشت، تکنیک پیشنهادی این جانب (که شرح مفصل آن در مقاله ذکر گردیده) برای آنها انجام شد. در این مدت ۲۳ بیمار که احتمال بروز Saddle Nose در آنها وجود داشت، تحت عمل جراحی با این تکنیک قرار گرفتند.

کلمات کلیدی: Saddle Nose – سپتوپلاستی – سپتوفینوپلاستی.

REFERENCES

1. John Jacob Ballenger, Diseases of the nose, throat, ear. Sixteenth Edition, 2003.
2. Paparella and shumrick, OTOLARYNGOLOGY. Third Edition 1991.
3. William Wayne Montgomery, SURGERY OF THE UPPER RESPIRATORY SYSTEM, Second Edition, Volume One, 1979.
4. H.H. Naumann, HEAD AND NECK SURGERY, Volume 1, Face and Facial Skull, 1980.
5. Charles W. Cummings, OTOLARYNGOLOGY HEAD & NECK SURGERY. Third Editon, Volume Two, 1998.